

Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et Justitiæ, Sive Decisivi Discursus

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque omnibus in utroque Foro ...

Pars Prima. De Ivrisdictione Et Foro Competenti. Pars Secunda. De Præeinentiis & Præcedentiis

Luca, Giovanni Battista de

Coloniae Agrippinae, 1691

Disc. III. Vultuarien. jurisdictionis. De eadem materia jurisdictionis prætensæ per inferiorem Prælatum privativè ad Ordinarium, & cum territorio separato in loco, in quo ipse habeat etiam ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74087](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74087)

14 ut supra decisio non agit, reflectendo etiam ad veritatem, dicebam assistere dicebam Episc. Quoniam ex ipsa loci situatione, dictisq; Episc. oporum concessionibus, & Apostolica confirmatione, nec non ex pluribus actibus jurisdictionalibus, ac enunciatis, indubitata videtur situatio hujus loci intra diocesim, Qua posita resultat, fundatam esse Episcopi intentionem in jurisdictione spirituali, ac lege diocesana, donec per Prælatum inferiorem probetur territorium separatum cum privilegio Apostol. explicito, sive cum immemorabili bene probata, & per tres conformes canonizata, quatenus d. Prælatiura seu jurisdictio prætendatur omnimoda cum territorio separato; Vel cum legitima præscriptione quadragenaria, cum titulo putativo seu fama privilegii, quatenus prætendatur jurisdictio, & Prælatiura media quoad actus particulares, & compatibiliter cum Episcopo ex deductis in *Tolet. disc. precedenti.*

Neutrum in præsentem concurrebat, cum nullum hucusque datum esset, vel fama sit quod existat privilegium Apostolicum hujusmodi jurisdictionis concessivum, Atque immemorabilis, nedum probata non esset, sed omnino esset improbabilis ob acta in contrarium supra in facti serie recensita, atque ob contrariam publicam famam, tam in loco, quam in univ. regione. Unde quicquid sit in ordine ad præscriptionem jurisdictionis mediæ, & subordinatæ compatibilis cum lege diocesana juxta terminos textus in c. *auditis de præscript.* de quibus d. *disc. præced.* an scilicet illa per hujusmodi diurnam possessionem induci potuerit, Attamen quoad omnimodam cum qualitate nullius, & territorii separati, casus videbatur indubitatus pro Episcopo.

Clarius verò, quia docebatur de titulo infecto, ex quo dicta possessio resultaverat, inductivo malæ fidei impeditiæ cujuscumque præscriptionis juxta receptam theor. *Innoc. in c. pervenit de decimis*, cum constaret de hujusmodi jurisdictionis concessione, ut supra facta pretio mediante per *Leonem* Episcopum, & per alios duos successores ratificata, nec non per *Alexandrum III.* in forma tamen communi, nil in proposito suffragante, confirmata.

Licet enim regula sit, solam concessionem non probare dominium, seu jus concedentis, attamen vera etiam est limitatio concurrentibus adminiculis à parte postea ejus observantiam denotantibus *Canaler. dec. 105. Millin. d. 374. d. 81. n. 2. par. 5. rec.* Et habetur plene actum in *Romana Castri Orcisani subiti. de feudis d. 70.* ubi declaratur id procedere, quoties adminicula sunt à parte postea, secus si præcedant ex ibi deductis.

Multa verò adminicula in præsentem concurrerant, Primò scilicet illud situationis, cum iste locus adiaceret particulari territorio ipsiusmet Civitatis, ac undique circumdatus esset à reliquo territorio Diocesis; Secundò à geminata ratificatione duorum Episcoporum successorum, & Apost. Confirmatione; Tertiò à dictis actis repertis in Archivio Monopolitano, quæ ubi etiam dicenda non essent in tali forma probante, quod sufficerent ad concedendam executionem, de qua in præsentem disputatione agebatur. Certum tamen videbatur, inducere adminiculum, quod etiam ex hujusmodi sumptibus, ac informibus juribus resultare receptissimum est, Et quartò fortissimè ex consuetudine ipsiusmet Episcopi *Leonis* faciendi hujusmodi concessiones, ut in alia *Conversana* super Oppido *Rutiliani* habetur apud *Duran. decis. 226. & 446. & dec. 195. par. 9. rec.*

Certum autem est, dictam Episcopi concessio-

16 nil in proposito suffragari, cum id importet formalem dismembrationem, ac alienationem, quæ per Episcopum fieri non potest, Ut ultra generalia, quæ habemus in hac materia dismembrationis apud *Orthob. dec. 6. & in Comen. dismembrationis coram Corrado dec. 224. par. 10. rec. & non semel sub tit. de Parochis.*

In his specialibus terminis jurisdictionalibus, habetur in *Marsc. Jurisdictionis dec. 24. & 87. par. 10. & 153. par. 11. rec.* de qua causa est etiam actum *hoc tit. disc. 17.* Multò magis ubi non prætenditur simplex concessio jurisdictionis compatibilis cum lege diocesana, & sub Episcopo, juxta eam speciem, quæ media dicenda videtur, juxta distinctionem de qua dicto *disc. præced.* sed agitur de omnimoda, cum territorio separato, & nullius, quod est facere sibi æqualem, nedum Episcopis, sed etiam habentibus jura Principatus prohibitum.

17 Confirmatio verò Apostolica nil in proposito suffragatur, Tum quia in forma communi continente sub se clausulam, *dummodo ea, quæ petuntur sint licita, & honesta, & juri non contraria*, Tum etiam quia obtenta fuit post obitum Episcopi, non audito Episcopo successore, ut in individuo consimilis concessio facta per eundem Episcopum habentis etiam consimilem confirmationem *Duran. d. dec. 446. num. 7. & dicta decis. 195. num. 5. par. 9. rec.*

VULTURARIEN. JURISDICTIONIS

PRO
EPISCOPO,

CUM

PRIORE BAROLI ORDINIS.
HIEROSOLYMITANI.

*Causa decisus per Sacram Congregationem
Concilii pro Episcopo.*

De eadem materia jurisdictionis prætensæ per inferiorem Præl. privative ad Ordinarium, & cum territorio separato in loco, in quo ipse habeat, etiam jurisdictionem temporalem.

Et de territorii separati probatione per testes deponentes de immemorabili, seu territorii separatione, An & quando una vel altera species probationis dicatur sufficienter facta, necne,

SUMMARYM.

- 1 *Falli series.*
- 2 *Declarationes Sacr. Congregationis in causa super delegata jurisdictione Episcopi in locis exemptis.*
- 3 *De materia remissoria concedenda, vel neganda.*
- 4 *De theoretica in materia territorii separati.*
- 5 *In probatione immemorabilis videndum est de aetate testium.*
- 6 *Testes puberes deponere possunt super iis, quæ videntur ante pubertatem, & quando.*

¶ In

- 7 In probatione immemorabilis subducendum est tempus litis.
- 8 In eadem probatione constare debet, quod nil in contrarium gestum sit, & unus actus eam impedit.
- 9 Homines non presumuntur vivere ultra 100. annos.
- 10 Quomodo testes debeant deponere pro probanda possessione jurisdictionis.
- 11 Qui actus sunt incongrui, ut probentur per testes.
- 12 An in jurisdictione delegata detur prescriptio juxta terminos text. in c. auditis de prescript.
- 13 Decretum irritans inficit possessionem, & impedit prescriptionem vel consuetudinem.
- 14 Testes in vis. que juris sunt, ac consistunt in judicio intellectus, debent assignare causam.
- 15 A finibus temporalibus non inferitur ad spirituales, & e contra.
- 16 Etiam unum, & idem oppidum potest esse divisum in duas Dioceses, vel Episcopatus.

D I S C. III.

Prioratus Baroli Sacræ Hierosolymitanæ Religionis sub invocatione S. Sepulchri (de cujus Ecclesiæ Cappellanis, & clericis agitur in resolutione Congregationis S. Conc. Trid. in ea apud scribentes satis celebri *Tranen.* de qua in *Faventina disc. sequenti*, an & quando gaudeant exemptione ab Ordinario) possidet in temporalibus Terram *Aluerona* sitam intra fines Diocesis *Vulturnarisen.* Cumque Prior ejusque Officiales, una cum jurisdictione temporali, spiritualem quoque, in Clerum, & populum illius loci exercere consueverint, ut ferè communis est usus illorum Prælatorum Ecclesiasticorum, qui aliquod Oppidum vel castrum in temporalibus habent, ut patet ex *Toletana, Conversana, Anglonen.* & pluribus, de quibus *hoc tit.* Atque moderni dicti Prioratus, Vicarius, & Officiales in dicta terra commorantes, non contenti ordinaria jurisdictione, quam tolerabat Episcopus, qui contentus erat sola jurisdictione per S. Conc. Trid. & Apostol. Constitutiones delegata, quam ejus prædecessores exercere consueverunt, istam quoque controvertere cœpissent, prætendendo omnimodam quasi Episcopalem, tanquã in loco nullius, & de territorio separato; Idcirco Episcopus recursum habuit ad S. Congreg. Concilii, à qua de Anno 1652. prodiit resolutio, potuisse ac posse Episcopum, tanquam Sedis Apostolicæ delegatum visitare Ecclesiam Parochialem, ac in Visitatione edere decreta in concernentibus curam animarum, administrationem Sacramentorum, implementum onerum missarum, eiusdemque Ecclesiæ restaurationem; Cumque Prior vel ejus Officiales dictæ resolutioni non acquiescerent, atque obtinissent audiri, Assumpta disputatione de Anno 1655. alia latior prodiit resolutio, Episcopum scilicet manutenendum esse, nedum in præmissis, sed etiam in approbatione Confessariorum, benedictione Concionatorum, & aliis concernentibus jurisdictionem à Sac. Conc. Tridentino delegatam in locis exemptis, donec ex parte Priora doceatur de territorio separato per privilegium Apostolicum, vel per immemorabilem canonizatiã per res sententias conformes.

Unde propterea de anno 1663. prævia dictarum resolutionum confirmatione, ac sine retardatione earum executionis, Priori ac Religioni illi adherenti petentibus remissoriam ad effectum probandi immemorabilem, ac territorium separatum, illa concessa fuit, quamvis Ego scribens pro Episcopo assisterem pro denegatione, stante irrelevantia, &

clara improbitate materiæ articulatæ, cum excepta materia spirituali (sub qua in proposito remissoriarum solæ causæ beneficiales veniunt) in prophana quæ omnes, alias etiam Ecclesiasticas, & spirituales complectitur, Curia satis facilis esse solet, nè coangustentur probationes, præsertim verò ubi conceditur sine retardatione, cum tunc cesset illa calumniæ suspicio, cujus ratione ad protrahendas causas in longum frequenter hujusmodi petitiones fieri solent, undè propterea sunt adeò frequentes, præsertim in Rota, hujusmodi remissoriales quæstiones, ita ut nil frequentius.

Factis igitur in vim dictæ remissoriæ probationibus cum magno numero testium, & assumpta super eis in eadem S. Congr. disputatione initio anni 1666. prodiit resolutio, per quam, approbando in possessorio d. resolutiones præcedentes, in petitorio causa remissa fuit ad Rotam, & in hoc statu reperitur absq; ulteriori progressu, Episc. exercente dictæ delegatam jurisdictionem; Prudenter autem credo, ex parte Religionis & Prioris d. ulteriorem prosecutionem negligi, ne contingat id quod sequutum est in *Tolet. disc. 1.* ut sc. cupiendo obrinere multum, amittatur totum, atque ita exponatur alex, etiam jurisdictioni ordinaria, quam Episcopus tolerat.

In his igitur disputationibus habitis in Sac. Congregatione, cum nulla caderet controversia super istius loci situatione intrà diocesis fines, à quibus undiq; circumdatus est, absq; eo quod alter Episcopus esset in causa, vel situatio in alia diocesi præterderetur. Deducebam scribens pro Episcopo eandem theoreticam à Rota & Curia receptam, de qua in d. *Tolet. disc. 1.* Quod sc. stante universali torius Orbis divisione sub Dyonisio facta in Dioceses, ita ut nullus adesset locus, qui in aliqua Diocesi, & sub Episcopo non esset, idcirco territorium separatum nullius non præsumitur, sed per allegantem probandum est Restricta probatione ad duas tantum species, unam scilicet per privilegium Apostolicum expressum, alteram per immemorabilem benè probatam cum requisitis *glos. in c. 1. de prescript. in 6.* Cumque nullum exhiberetur privilegium particulare, atque privilegia generalia Religionis registrata in *Constitutione p. Pii IV.* absque dubio ad hunc effectum non suffragentur, cum percutiant solam exemptionem à jurisdictione passiva ipsorum Prioratum, & Commendarum intrà solos ambitus, ac etiam personarum habentium qualitates, & requisita, de quibus in *Favent. disc. sequenti*, ut habetur *disc. 1.* idcirco tota inspectio erat super probatione immemorabilis.

Circà quam, cum sensu etiam veritatis, dicebam eam deficere, undè meritò, ut dictum est, negligitur causæ prosecutio in Rota, quoniam testes desuper inducti eorum ætatem non explicabant, ut omninò necessarium est ad effectum inspiciendi, an concludant præcipuum dictæ probationis requisitum, in eo consistens, quod concludant de visu super pacifica observantia annorum 40. antè motam litem, & post completam pubertatem, ita ut ad minus esse debeant annorum 54. completorum præambula hora motæ litis; Et idèd, quamvis aliqui deponerent ab an. 40. alii verò ab an. circiter 50. etiamsi nullum tempus ratione litis subducendum esset, ac spectato solo tempore examinis, dictum requisitum non concluderent, cum in d. tempore includere potuerint illud ætatis pupillaris, de quo testes puberes effecti post infantiam, & quandoque etiam antea, juxta ingeniorum qualitatem in materiis indif-

ferca.

6 ferentibus cadentibus sub sensu corporis, non autem sub iudicio intellectus, deponere possunt quoties lex certam aetatem non præfixerit. *Covarr. in reg. poss. par. 2. §. 3. num. 8. & cæteri apud Farin. de testibus q. 58. num. 53. cum seqq. decis. 75. num. 9. par. 10. recent.*

7 Clarius verò, ac extrà controversiam, quoniam indubitata & quotidiana conclusio est, ut subducendum sit tempus motæ litis, computandum à dicto anno 1652. in quo prodit dicta resolutio Sac. Congregationis, unde cum testes examinati essent de anno 1665. ad minus debebant esse annorum 67. completorum; Omnique difficultas penitus cessabat ex defectu alterius substantialis, ac omninò necessarii requisiti, quod scilicet nihil unquà gestū, dictum, vel auditum fuerit in contrarium, ita ut unicus actus contrarius ad huiusmodi probationem impediendam sufficiat, quinimò etiam solus rumor, ut generaliter *Outob. dec. 159. num. 6. Greg. & add. dec. 56. num. 20. par. 7. rec.* ubi quod sufficit constare de actibus contrariis à 100. annis citrà, & in his terminis specialibus in *Mariscen. iurisdictionis coram Bichio & Corrado decis. 24. §. 87. & 303. par. 10. & 153. par. 11.* ac habetur in decisionibus editis in *Toletana* de qua suprà disc. 1.

8 Et tamen per scripturas ex parte Episcopi docebatur, ab anno 1617. (non excluso tempore anteriori), eum exercuisse delegatam iurisdictionem circà Ordinum collationes, concursus ad Parochialem, approbationes Confessoriorum, & similia, unde propterea immemorabilis, nedum per testes jam inductos, ut suprà improbata remanebat, sed etiam ita reddebatur improbabilis per quoscunque alios testes denudè inducendos, cum subducto dicto tempore, à quo constabat de cõtraria possessione, ad hoc ut testes deponere possent etià de quadragenaria pacifica, deberent esse ad minus annorum 105. & ultrà, quæ ætas non præsumitur stante legali præsumptione, quod homines non præsumantur vivere ultrà 100. annos, ideoque ex isto capite satis frequenter solet remissoria denegari, ut patet ex multis Rotæ decisionibus, quas in copioso numero in hac materia habemus.

9 Item quamvis testes nimium affectatè deponent de exercitio plurium actuum concernentium etiam iurisdictionem delegatam, nihilominus non concludebant negativam quoad Episcopum, ita ut privativè quo ad eum, dictæ iurisdictionis exercitium sequutum esset, cum ipsius Episcopi scientia & patientia, quæ in incorporalibus stat loco possessionis, unde vel dicti actus clandestini & intrusivi dicendi erant, vel quod in illis tantum actibus, compatibiliter cum Episcopi iurisdictione in reliquis, inducta esset præscriptio iuxta terminos textus in *cap. auditis de præscript.* de quibus plenus & ex professo in *dicta Toletana disc. 1.* in qua in ordine ad dictam præscriptionem actuum particularium, rectè dici posse considerabam concurrere Episcopi scientiam & patientiam deductam ex tot concordis & sententiis, ac etiam ex reciprocis literis requisitorialis, quorum nihil in præsentem concurrebat, Potissimè, quia, circa dictam præsertim iurisdictionem delegatam, plerique sunt actus consociendi per scripturam, ideoque incongruè probandi per testes, ut sunt, visitationes, collationes ordinum, seu concessionem litterarum dimissorialium pro eis suscipiendis, executiones dispensationum matrimonialium, aliarumque litte-

Card. de Luca de iurisdic. & foro compet.

rarum Apostolicarum super provisionibus beneficiorum, ac super alienationibus bonorum Ecclesiæ, & super monitorialibus pro revelatione, cum similibus, quæ locorum Ordinariis dirigi solent, ac etiam sunt concursus ad Parochiales.

Et ulterius, admittà præscriptione actuum particularium iuxta dictos terminos *cap. auditis*, in iurisdictione ordinaria, ut in *dicta Toletana* habetur, Considerabam eos non intrare in ordine ad iurisdictionem delegatam à *Sac. Conc. Trid.* quoniam cum in *Bulla Pii IV.* eiusdem Concilii confirmatoria, pro ut & in aliis Apostolicis confirmationibus eandem delegatam iurisdictionem concernentibus, contineatur decretum irritans, quod inficit quamcunque contrariam possessionem, exinde resultat, infectam esse quamcunque præscriptionem vel consuetudinem, quinimò eam impediri oporteat, ut occasione præsertim concursus adhibendi vel non adhibendi in Parochialibus seu Vicariis habetur frequenter *sub tit. de Paroch.* ubi de pluribus decisionibus, præsertim in *Alerien. Vicaria 26. Iunii 1654. coram Bichio*; Et generaliter quod decretum irritans nedum impediatur seu tollatur præscriptionem, sed se opponat ejus initio & nativitati, cæteris allegatis benè in *Casertan. seu Sarsenaten. laudemiorum 19. Iunii 1656. Albergato decis. 35. post colluctationes Bondeni & in eadem decis. 400. par. 9. rec.*

Conabantur etiam testes prædicti probare separationem territorii huius loci, dicendo illud esse omninò separatum, Sed pariter eorum dictum nil concludebat, Tum quia hoc non dicitur consistere in sensu corporis, sed in iudicio intellectus, & in iis, quæ juris sunt, circa quæ testes, quamvis non interrogati assignare debent concludentem scientiæ causam seu rationem, aliàs nihil probant, *Manus. decis. 199. num. 5. Coccin. dec. 295. num. 5. Greg. dec. 17. num. 2. Buratt. dec. 538. numer. 16. & passim*, & quam nullam dicti testes reddebant; Tum etiam quia iidem testes ex eorum dicto convincebantur de inepta & insufficienti causa, resultante ab eorum erronea credulitate, cum restringerent separationem territorii huius Oppidi à reliqua diocesi Vulturarien. ad eam causam, quod istius loci territorium undique haberet terminos lapideos habentes insculptam Crucem Sac. Religionis, causa cognita, & cum iudiciali etiam auctoritate antiquo tempore appositos, diligenterque custoditos, & renovatos, quod tamen continet æquivocum in hac materia nimis frequens, cum ista confinium seu terminorum distinctio iuxta insinuata in *dicta Toletana disc. 1.* percutiat dominium ac iurisdictionem temporalem, nec non jus pascendi, & colendi, aliaque jura civica, oppidanis, vel incolis competentia, atque ut unus populus ab altero distinguatur, quod congruit cuicumque exiguo castro seu loco, ex iis, quæ ad materiam juris pascendi vel solutionis fidæ habentur frequenter deducta *sub tit. de servitutibus*, ac etiam sub altero de *Regalibus ad materiam gabellarum & vectigalium*, sed hoc nil commune habet cum terminis iurisdictionis spiritualis & diocesanæ, quoniam diocesis dicitur unicum territorium ipsius Ecclesiæ Cathedralis, tanquam corpus universale complexivum, tam Civitatis, in qua ipsa Ecclesia Cathedralis sita est, quam etiam quamplurium Oppidorum, Castrorum, & locorum, quorum singula in temporibus discreta habent dominia, discretosque territoriorum fines, seu limites; Quinimò frequenter una diocesis est complexiva Oppidorum & locorum sub

omninò

omnino diversis provinciis & Principatibus vel ditionibus temporalibus existentibus, quoniam nil commune habent fines spirituales cum temporalibus, vel contra, ideoque ab unis ad alios arguere non licet, atque hoc æquivocum est frequentissima causa hujusmodi controversiarum & usurpationum.

Imò frequens in praxi habemus, quod unum & idem Oppidum, quod in temporalibus unum constituit territorium, unumque gubernium ac unam Communitatem, in spiritualibus est divisum, quia pro parte pertinet ad unam diocesim & pro parte ad alteram, ut præsertim habetur de Oppido *Montis Corvini*, de quo in *Acernen. hoc eod. tit. disc. 24.* quoniam licet unicum habeat Baronem seu Dominum temporalem, unamque constituat Universitatem cum unico territorio, nihilominus, partim est sub diocesi *Salernitana*, & partim sub *Acernen.* quod etiam habetur de Oppido *Leonisse*, quod partim est diocesis *Reatina*, & partim *Spolitana*, cum pluribus similibus.

FAVENTINA JURISDICTIONIS PRO EPISCOPO.

CUM

SAC. RELIGIONE HIEROSOLIMYTANA EJUSQUE COMMENDATARIO.

Casus decisis per Sac. Congregationem Concilii pro Episcopo.

De jurisdictione Ordinarii in Cappellanos, Clericos, Colonos, Ministros, & alios non professos, inservientes Ecclesiis, Prioratibus, & Commendis S. Religionis Hierosolymitanæ, tam in concernentibus curam animarum, quam in aliis, ad interpretationem constitutionis 67. *Gregorii XIII.* Et aliqua de Conservatoribus privilegiorum ejusdem Religionis an possint habere Tribunal erectum, & in quo differant ab aliis Conservatoribus, Et an eorum personæ sint exemptæ à jurisdictione Ordinarii, cui aliis essent subjectæ.

SUMMARIUM.

- 1 **F**Acti series.
- 2 **F**De dubiis disputatis in S. Congreg. eorumque resolutione.
- 3 **D**e modificationibus seu declarationibus cum quibus intelligitur jurisdictione Ordinarii cum exemptis in concernentibus curam animarum & administrationem Sacramentorum.
- 4 **A**n dicta jurisdictione censeatur cumulativa cum Superioribus Regularibus exemptorum, & quomodo intelligenda sit dicta cumulativa.
- 5 **A**n dicta jurisdictione intelligatur solum in actu visitationis, vel etiam extrà.
- 6 **Q**uanam veniant sub dicta jurisdictione ita ut

concernant curam animarum, an concernentia vitam & mores Curati.

- 7 **D**e tribus requisitis constitutionis *Gregor. XIII.* ad hoc ut non professi servientes Religioni gaudeant exemptione à jurisdictione Ordinarii, & quando hæc adesse dicantur.
- 8 **A**n Coloni viventes in domibus colonicis prædiorum ipsius Religionis dicantur vivere intra domus & septa & sub obedientia.
- 9 **Q**uando dicatur residere intra domos & septa, & expenduntur contrarianes auctoritates *Annini & Moneta.*
- 10 **Q**uid ubi in Commenda non adest ipse Commendatarius sed Conservator vel alter substitutus, an dicatur vivis sub obedientia.
- 11 **E**numerantur plures species obedientiæ, & quando ad effectum exemptionis dicatur proprie vivi sub obedientia.
- 12 **D**e ordinibus personarum ex quibus constituta est Religio Hierosolymytana.
- 13 **C**onservator privilegiorum, an quoad eius personam, bona, & causas sit exemptus ab Ordinario suo.
- 14 **A**n Conservatores habere possint tribunal erectum, & quem Notarium adhibere debeant.
- 15 **V**icarii seu Cappellani seculares exercentes curam vel ministrantes Sacramenta in Ecclesiis Religionis Hierosolymytana, an teneantur accedere ad lectiones vel Congregationes casuum conscientia ab Episcopo demandatas.

DISC. IV.

N Civitate Faventina S. Religio Hierosolymytana possidet Commendam, cujus Ecclesiæ sub invocatione S. Mariæ Magdalenz, annexa est cura animarum exerceri solita per unum clericum secularem, Cappellanum nuncupatum, per Commendatarium nominandum, & ab Episcopo approbandum, ad ejusdem Commendatarii nutum amovibilem; Cum autem *Cardinalis Rossetus* dictæ Ecclesiæ Episcopus ab initio sui Præfulatus, satis laudabiliter introduxerit, ut in una die cujuslibet hebdomadæ haberetur lectio Theologiæ moralis seu casuum conscientiæ, ad quam omnes Cappellani hujusmodi, & cæteri confessarii, ac etiam alii qui ad idem munus seu ad ordines, vel beneficia assequenda habilitari vellent, accedere tenerentur, cum hac differencia, quod Cappellani & Confessarii actualem Sacramentorum administrationem habentes, ad id obligati essent sub pœna, in cæteris vero, loco pœnæ subrogata esset exclusio ab admissione ad Ordines, beneficia, vel ad facultatem exercendi Sacramentum pœnitentiæ, exemptis tamen ab hoc onere illi qui Parochias in titulum prævio concursu ad formam S. Concilii Tridentini possiderent, Atque inter istos Cappellanos, & Confessarios ad dictam lectionem accedentes, fuit ille istius Commendæ cum pacifica observantia annorum 20. & ultrà.

Renuente autem moderno Cappellano hujusmodi onus subire, ejusque prætensionem consovente Commendatario, id excitavit inter Episcopum, & Commendatarium prædictum, & ipsamque Religionem assistentem, plures controversias introductas in Sacra Congregatione Concilii, in qua Me consulente, neglecto dicto puncto, qui fuit origo, & causa controversiarum, super obligatione